

ene Forslag er stillet af Mindretallet under Nr. 27, som er det Mindretal, for hvilket det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) er Ordfører. Dette Forslag gaar ud paa, at Sekondlieutenantselever efter at have afluttet deres Undervisning, og forsaavidt de egne sig dertil og selv søske Udnævnelse til Sekondlieutenanter, da ogsaa udnævnes dertil. Det Mindretal, hvortil jeg hører, har derimod stillet Forslag om, at kun de Sekondlieutenantselever udnævnes til Sekondlieutenanter, som paatage sig en længere Tids Tjeneste. Jeg kan nu for mit Bedkommende ikke se, at der er noget særligt Gode hverken for Individerne eller for Hæren ved at have en større Mængde af hjemsendte Sekondlieutenanter vandrende rundt omkring i Verden, vi finde det naturligt og bedre for Individerne, at deres Udnævnelse først finder Sted i det Dieblit, de ville gjøre Tjeneste eller senere komme ind, og at der ogsaa i saadant Dieblit tilbeles dem den Godtgjørelse for Oprivering, som efter Lønningsloven tilkommer dem. Jeg forstaa heller ikke rigtig, at man i en Tidsalder, hvor der ellers fra Folkethingets Side gjøres saameget for, at Forsængelighed og Rangsyge ikke skal gribe om sig, særligt vil opmuntre det paa dette Gebet derved, at Enhver, som søsker det, kan faae Lov til at faae en Titel, som iøvrigt forsvinder igjen i det Dieblit, han efter aftjent Værnepligt udtræder af Hæren. Anderledes var Forholdet tidligere, da man fordrøbe, at de Paagjældende frivillig skulde gjøre en længere Tjeneste. Vi synes, at det er naturligt, at forsaavidt Nogen har saamegen honnet Ambition, at det er det Afgjørende for ham, at han kommer til at hedde: „Herr Sekondlieutenant“, saa ogsaa naturlig betaler denne Ambition med den Stat, at han idetmindste skal gjøre længere Tids frivillig Tjeneste derfor. Det er, saavidt jeg skjønner, Principforskjellen mellem de to Vædringsforslag, der ere stillede af de to Mindretal. Med Hensyn til Udnævnelsen til Premierlieutenant, som omhandles i Lovforslagets § 86, da er der af et Flertal stillet et Vædringsforslag under Nr. 132. Jeg skjønner dog ikke rettere, end at det i Virkeligheden er en Redaktionsændring, og for mit Bedkommende betragter jeg det som temmelig irrelevant, om det Vædringsforslag vedtages, eller Lovforslagets Bestemmelser vedligeholdes; men jeg tror dog at burde gjøre opmærksom paa, at det Flertal, der har stillet Vædringsforslaget, vistnok dog har en særlig Tanke med dette Forslag. Efter Lovforslagets § 86 skulle nemlig de Sekondlieutenanter forfremmes til Premierlieutenanter, som have bestaaet Afgangsexamen ved Officerkolens yngste Klasse, og som efter 6 Maaneders praktisk Tjeneste som Sekondlieutenant have erholdt Afdelingens Anbefaling for denne Tjeneste. Vædringsforslaget tilfigter derimod, at der istedetfor den sidste

Bestemmelse skulde fastsættes den Bestemmelse, at Paagjældende skulde have gjort 6 Maaneders tilfredsstillende Tjeneste som Sekondlieutenant, og efterat have bestaaet Afgangsprøven ved Officerkolens yngste Klasse. Jeg har opfattet Forholdet saaledes, at Flertallet, som har stillet Forslaget, har troet, at det vilde være hensigtsmæssigt, at Lovens Redaktion ikke var saaledes, at det egentlig blev selve Afdelingen, ved hvilken den Paagjældende har tjent, der blev den afgjørende, men at det derimod blev den ansvarlige Krigsministers Afgjørelse om, hvorvidt han ansaa de Udtalelser, der vare fremkomne ved Afdelingerne, for fyldestgjørende eller ikke, der blev bestemmende med Hensyn til Spørgsmaalet, om den Paagjældende kunde forfremmes eller ikke. Jeg tror, at det er den Tanke, der ligger til Grund derfor. Jeg antager imidlertid, at Forholdet vil blive omtrent det samme, hvilket af Forslagene man vedtager, idet det jo maa forudsættes, at Krigsministeren ikke personlig kan kjende de Paagjældende og derfor nødvendigvis maa tage Hensyn til de Udtalelser, som fremkomme derom fra Afdelingerne. Til § 87 er der af Udvalget stillet to Vædringsforslag. Det ene gaar ud paa, at Valgforfremmelser fra Premierlieutenant til Kapitain ikke som nu, og ikke som af Ministeren foreslaaet, skulde ske hver tredje, men derimod hver 5te Gang, hvad vi tro vil være fuldt tilstrækkelig til Opnaelse af Hensigten med Valgforfremmelse. Vi foreslaa dernæst at udstemme den Bestemmelse, at der ved Valgforfremmelser skulde tages særligt Hensyn til de Premierlieutenanter, som have bestaaet Afgangsprøven ved Officerkolens ældste Klasse. Det er ingenlunde Udvalgets Hensigt med dette Forslag at fralægge Undervisningen i denne Klasse den Betydning, som rettelig tilkommer den, men det har troet, at en udtrykkelig Bestemmelse i Loven muligvis, navnlig i Fodfolket og Ryttetriet, kunde være hindrende for Valgforfremmelser af Officerer af disse Raaben, der paa anden Maade end netop ved at gennemgaa Officerkolens havde lagt særlig Dydighed for Dagen, og Udvalget tvivler ikke om, at den virkelige Dydighed, den Paagjældende har erhvervet i Officerkolens ældste Klasse, under alle Omstændigheder vilde komme dem til Gode baade i dette og andre Forhold. §§ 92—98 handle om Bestemmelserne for Forfremmelse i Generalstaben. Nogle af disse ere, som den ærede Formand har bemærket, bortfaldne paa Grund af tidligere Afstemninger. Det almindelige Princip, som ligger til Grund for disse Vædringer, er det, at Udvalget har ønsket, at der ved Forfremmelserne i Generalstaben skulde tages noget mere Hensyn til de paagjældende Officerers praktiske Tjeneste ved det Raaben, hvortil de høre. Det er dermed ikke Hensigten at opstille nogen som helst Hindring for, at der i Generalstabens